

Ngày 25 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 15:40-41

Chủ đề: Chúa sắp đặt những người thuộc về Ngài cho công việc của Nước Đức Chúa Trời.

Trọng tâm: Sự Khôn ngoan và sự Miêu luận của Đức Chúa Trời là không thể dò, nên Ngài đã chọn Phao-lô (Sau-lô) làm một đồ dùng cho Ngài và Ngài cũng chọn những người có thể giúp cho chức vụ của Phao-lô được hoàn thành. Si-la, một người có khả năng ghi chép và sắp đặt công việc rất tốt. Sau khi cùng làm việc với Phao-lô, ông đã giúp cho chức vụ của sứ đồ Phi-e-rô qua việc giúp viết các thư tín cho Phi-e-rô gửi cho các Hội-Thánh, vì khả năng ghi chép của Phi-e-rô là rất hạn chế, vì thế cho nên các thư tín của Phi-e-rô đều do Si-la viết thay. Cả Phao-lô và Si-la đã từng bị tù tại thành Phi-líp thuộc tỉnh Ma-xê-đoan, nhưng tại nơi họ bị giam đó, Đức Chúa Trời đã làm phép lạ khiến đất rung động, các cửa và xiềng xích bị tháo tung, nên người coi tù tưởng các tù đã trốn thoát nên rút gươm định tự sát, nhưng sứ đồ Phao-lô đã tỏ cho người biết đó là quyền phép của Đức Chúa Trời đã làm điều đó và sau khi được hiểu biết về Đức Chúa Jê-sus qua Phao-lô, thì người đề lao đó đã nghe theo lời giảng của Phao-lô và Si-la mà tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình. Chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời không hề đơn giản như người ta nghĩ rằng, cứ vào trong trường học vài năm là có thể làm người giảng Tin-Lành, vì sự cứu chuộc là công việc của Đức Giê-Hô-Va, chính Ngài thi hành sự cứu chuộc này qua những người được Ngài chọn làm tôi tớ Ngài mà chính Ngài cùng làm việc với tôi tớ của Ngài, làm các phép lạ và các lời sẽ nói ra qua môi miệng của các tôi tớ Chúa, đều do Thần của Đức Chúa Trời làm, như Ngài đã làm điều đó qua của Môi-se vậy.

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 4; Phục truyền luật lệ ký 18; Ê-sai 59; Giăng 14;

Ngày 26 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 16:1-5

Chủ đề: Sự khôn ngoan của sứ đồ Phao-lô khi người chọn Ti-mô-thê đi theo mình.

Trọng tâm: Trong Giao-ước Mới, việc làm phép cắt bì cho xác thịt không còn là việc bắt buộc nữa, vì phép cắt bì đó là bóng về sự cắt bì lòng bằng quyền phép của Lễ thật, hầu cho những sự tham muốn của xác thịt được quản trị. Vì cha của Ti-mô-thê là người ngoại (Greek - Hy-lạp), nên khi người được sanh ra đã không chịu cắt bì như các con trẻ người Hê-bơ-rơ. Nhưng để có thể đem Ti-mô-thê theo mình để được đào tạo thành người hầu việc Chúa, thì sứ đồ Phao-lô phải làm phép cắt bì cho Ti-mô-thê, vì có những người Giu-đa tại Đet-bơ và Lit-trơ chưa nhận biết Lễ thật nên Phao-lô đã làm phép cắt bì cho Ti-mô-thê, không phải để thỏa hiệp, nhưng vì mục đích cao hơn là sự cứu chuộc phải được rao giảng ra cách đầy đủ, mà muốn được như vậy, cần phải có thời gian, nên Phao-lô đã làm công việc này trong sự khôn ngoan và cũng nên làm vì lợi ích cho sức khỏe của thân thể người nam nữa, vì việc người hầu việc Chúa làm đều dưới sự làm chứng của Đức Thánh-Linh, nên ma quỷ không thể kiện cáo được công việc của sứ đồ Phao-lô. Trong công việc truyền giao tới những vùng đất mới, mục đích cao nhất và trước hết phải làm không phải là bắt người ta phải từ bỏ mọi sự liên quan đến tập tục của địa phương hay là của dòng họ hoặc gia đình, mà là sự nhận biết Đức Chúa Jê-sus Christ và quyền phép của Đức Chúa Trời qua các phép lạ, sự chữa lành, sự giải cứu thân thể xác thịt người ta ra khỏi quyền lực của ma quỷ. Khi đức tin của người ta đã được thành lập qua sự thấy và nghe Lời của Đức Chúa Trời, thì bấy giờ chúng ta mới có thể dạy người ta từng bước lên cao trong sự nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh tham khảo: Giô-na 4; Lu-ca 19; Hê-bơ-rơ 5-6;

Ngày 27 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 16:6-8

Chủ đề: Đức Thánh-Linh cai trị chức vụ truyền giáo của từng môn đồ của Ngài.

Trọng tâm: Sách Công vụ các sứ đồ đã cho chúng ta thấy rõ công việc của Đức Thánh-Linh cai trị sự cứu chuộc của Ngài trên từng chức vụ của những người được Ngài chọn vào chức vụ rao giảng Tin-Lành cho muôn dân trên đất này. Đoạn Kinh-Thánh chúng ta học đây ghi chép về chức vụ của sứ đồ Phao-lô cùng làm việc với Si-la, khi hai người đã được các môn đồ cầu nguyện trình dâng họ cho Đức Thánh-Linh dắt dẫn, nên Đức Thánh-Linh đã không chép Phao-lô và Si-la tới A-si và Bi-thi-ni, ấy không phải là nơi đó quá nguy hiểm cho họ, nhưng vì mục tiêu mà hai người đó sẽ đến đã ở trong kế hoạch của Đức Thánh-Linh, còn xứ A-si và Bi-thi-ni đã được Đức Thánh-Linh chỉ định cho sứ đồ Phi-e-rô. Đức Thánh-Linh muốn các tôi tớ thật của Ngài nhận biết sự cai trị của Ngài, cùng nhận biết trách nhiệm của người được Chúa chọn và chỉ định, là vâng theo tiếng phán của Ngài, chứ không phải như hệ thống tôn giáo với danh nghĩa trường thần học trong thế gian này, tự cho mình quyền cai trị như Lucifer (Sa-tan) đã từng toan tính lập cho mình một vương quốc giống như Đức Chúa Trời, mà phải bị loại bỏ khỏi thiên đàng. Đức Thánh-Linh là Thần Đức Chúa Trời, Ngài là Đức Chúa Trời chứ không phải ngôi vị như bọn người vô tín áp đặt cho Ngài. Ngài là Đấng ban sự sống cho muôn vật và Ngài là Đấng khiến linh hồn chúng ta được sống lại. Ngài đang cai trị Hội-Thánh của Ngài theo mọi Lời mà Ngài đã cậy miệng của những người được Ngài chọn để chép thành Kinh-Thánh và chính Ngài truyền giải các Lời văn tự đó thành Lễ thật qua tiếng phán của Ngài. Ngài biết rõ mọi nhu cầu của những người mà Ngài đã định cho được cứu chuộc sự sống mình, vì thế cho nên người tin Chúa phải nhận biết tiếng của Ngài và noi theo Ngài.

Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 14; Giăng 10; Hê-bơ-rơ 3 & 4;

Ngày 28 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 16:9-10

Chủ đề: Đức Thánh-Linh dùng chiêm bao để chỉ dẫn các tôi tớ Ngài tới nơi họ phải đến.

Trọng tâm: Sách Gióp đã cung cấp cho chúng ta sự hiểu biết về cách Đức Chúa Trời dắt dẫn và dạy dỗ loài người, điều đó không có nghĩa là Đức Chúa Trời lợi dụng chiêm bao để làm công việc của Ngài, nhưng là tỏ cho loài người biết sự thấy được trong khi thân thể xác thịt của người ta ngủ, tâm trí không làm việc, thì bấy giờ Đức Chúa Trời dùng quyền phép siêu nhiên của Ngài liên lạc với linh hồn loài người, để dắt dẫn, cảnh cáo hoặc báo tin, hoặc nói chuyện với loài người (linh hồn) và Đức Chúa Trời cũng đã khiến cho loài người biết cách tạo nên các loại tín hiệu để liên lạc với nhau, thậm chí nhìn thấy nhau và điều khiển mọi thứ qua hệ thống tín hiệu điện tử. Loài người tự cho rằng mình thông minh mà không biết rằng, hết thấy những sự mà loài người tìm thấy và tạo ra đó, đều đã có từ trước và đã được đặt tên và Đức Chúa Trời cũng đã khiến cho một số người được lên thiên đàng và thấy những sự mà loài người đang dùng trên đất này thì đã có ở trên thiên đàng, để dạy dỗ loài người nhận biết Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng và người ta có thể liên lạc với Đức Chúa Trời qua sự suy nghĩ của mình, để nói chuyện với Đức Chúa Trời, như người đầy tớ của Áp-ra-ham nói với Đức Chúa Trời về điều mình muốn và khi người chưa dứt lời, thì điều người mong muốn đó liền xảy ra. Đức Thánh-Linh dùng chiêm bao để mách bảo, chỉ dẫn hoặc đem linh hồn của kẻ tôi tớ Chúa tới những nơi mà người ấy cần phải biết, để dạy dỗ và thêm đức tin cho các tôi tớ của Ngài. Qua chiêm bao mà sứ đồ Phao-lô và Si-la nhận biết Đức Thánh-Linh đã định cho họ phải tới Ma-xê-đoan để rao giảng Tin-Lành tại nơi đó. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 24; Thi-Thiên 139; Gióp 33; Khải huyền 1;

Ngày 29 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 16:11-15

Chủ đề: Sự vâng phục tiếng phán của Đức Thánh-Linh thêm sức lực cho các tôi tớ của Chúa.

Trọng tâm: Từ thành Trô-ách là cực tây-bắc của xứ A-si, tới tỉnh Ma-xê-đoan phải vượt đường qua biển khoảng 160 kilomet và phải trải qua quãng đường rất dài qua các thành phố như Tê-sa-lô-ni-ca, và phía nam của xứ đó là Cô-rinh-tô (khoảng 500 kilomet). Vào thời kỳ đó, người ta không có các phương tiện di chuyển hoặc bản đồ như chúng ta có ngày nay, dầu vậy, sứ đồ Phao-lô và Si-la đã nhắm mục đích mà đi, qua việc tìm đường tới Ma-xê-đoan và họ có đức tin vào sự cai trị của Đức Thánh-Linh. Đức Giê-hô-Va đã phán với Giô-suê rằng: **“Phàm nơi nào bàn chân của các người đạp đến, thì Ta ban cho các người”** vì cả thế gian đều thuộc về Đức Giê-hô-Va, vì thế cho nên trong bất kỳ hoàn cảnh nào, môi trường có như thế nào, mà nơi đó, hoàn cảnh đó người hầu việc Chúa phải vượt qua theo mạng lệnh của Đức Thánh-Linh, thì chính Chúa sẽ mở đường cho kẻ tôi tớ Chúa vượt qua được. Người hầu việc Chúa cũng phải nhận biết rằng, sự mưu luận của Chúa rất cao, vì thế cho nên chớ lo lắng mình sẽ phải làm gì để hoàn thành công việc được giao, nhưng hãy bước đi theo mạng lệnh và mở miệng khi Chúa phán hãy nói, vì chính Chúa luôn ở với mình và chính Ngài sẽ mở đường, sẽ bảo vệ, sẽ bênh vực kẻ tôi tớ Ngài. Đức Thánh-Linh biết trước mọi sự nên suốt cuộc hành trình, sứ đồ Phao-lô và Si-la luôn có công việc để rao truyền Tin-Lành và họ được nuôi bằng Tin-Lành. Đức Chúa Trời công bình đã sắm sẵn công việc cho các tôi tớ của Ngài thi hành chức vụ, dù gặp thời hay không gặp thời cũng tận dụng thì giờ để giảng đạo, vì Đức Chúa Trời sẽ ban sự cứu chuộc cho những người nào sẽ tin đến Danh Ngài. Kinh-Thánh tham khảo: Phục truyền luật lệ ký 11; Giô-suê 1; 2 Ti-mô-thê 4;

Ngày 30 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 16:16-24

Chủ đề: Sự vâng phục và trông cậy Chúa cách trọn vẹn.

Trọng tâm: Đức Thánh-Linh đã cảm động bác sỹ Lu-ca ghi chép lại công việc của các sứ đồ đã làm trong thời kỳ ban đầu, tùy theo những sự người được biết, qua đó chúng ta thấy các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ luôn nhận biết sự cai trị của Đức Thánh-Linh và họ luôn trông đợi vào những sự tỏ ra cùng những sự mách bảo của Ngài. Sứ đồ Phao-lô và Si-la đã không tự ý làm điều gì tại những nơi tới, vì những nơi đó vẫn còn nằm trong sự tối tăm và quyền lực của ma quỷ vẫn đang cai trị những nơi đó. Ma quỷ đã dùng người một người đàn bà bị chúng ám để làm tà thuật, bói toán mà đi theo Phao-lô và Si-la và tỏ ra thân phận của họ **“là đầy tớ của Đức Chúa Trời rất cao, rao truyền cho các người đạo cứu rỗi”**, không phải để tôn vinh họ, nhưng để báo cho dân chúng nơi đó bắt họ vì cơ “đạo lạ”. Sứ đồ Phao-lô nhận biết mưu chước của ma quỷ, nên khi được Đức Thánh-Linh cảm động, ông đã nhân Danh Đức Chúa Jê-sus Christ mà ra lệnh cho quỷ phải ra khỏi người đàn bà đó. Ngay lập tức quỷ phải ra khỏi người đàn bà đó và hậu quả là người đàn bà đó không còn làm lợi cho những người lợi dụng quyền lực của ma quỷ để kiếm lợi nữa, mà bắt Phao-lô và Si-la nộp cho quan quyền nơi đó với các lời vu cáo. Sứ đồ Phao-lô đã không dùng quyền mình cũng là công dân Rô-ma để giải thoát mình khỏi sự bắt bớ đó, nhưng giữ im lặng để chờ mạng lệnh của Đức Thánh-Linh, vì họ biết Đức Thánh-Linh biết rõ mọi sự đó, như Chúa Jê-sus đã phán dạy các môn đồ của Ngài rằng: **“vì cơ Ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó.”** Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 10; Lu-ca 12; Phi-líp 2;